KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2019/328

av den 25 februari 2019

om fastställande av åtgärder för loggföring och åtkomst till loggarna i in- och utresesystemet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 ([1]), särskilt artikel 36 första stycket led f, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EU) 2017/2226 inrättades in- och utresesystemet som ett system för elektronisk registrering av tidpunkt och plats för in- och utresa för tredjelandsmedborgare som beviljas inresa för kortare vistelse på medlemsstaternas territorium samt för beräkning av längden på denna tillåtna vistelse.

(2) Målet för in- och utresesystemet är att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, förhindra irreguljär invandring och underlätta hanteringen av migrationsströmmar. In- och utresesystemet bör framför allt bidra till identifiering av personer som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för den tillåtna vistelsen på medlemsstaternas territorium. Dessutom bör systemet bidra till att terroristbrott och andra grova brott förebyggs, förhindras, upptäcks och utreds.

(3) Innan in- och utresesystemet utvecklas är det nödvändigt att anta åtgärder för utvecklingen och den tekniska implementeringen av in- och utresesystemet.

(4) På grundval av dessa åtgärder bör Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa därefter kunna fastställa utformningen av in- och utresesystemets fysiska arkitektur, inbegripet dess kommunikationsinfrastruktur och tekniska specifikationer för systemet, samt utveckla systemet.

(5) De åtgärder som fastställs i detta beslut för utvecklingen och den tekniska implementeringen av in- och utresesystemet bör kompletteras med systemets tekniska specifikationer och dokument för gränssnittskontroll vilka kommer att utvecklas av Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa.

(6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltog Danmark inte i antagandet av förordning (EU) 2017/2226, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom förordning (EU) 2017/2226 utgör en utveckling av Schengenregelverket anmälde Danmark emellertid den 30 maj 2018 i enlighet med artikel 4 i det protokollet sitt beslut att genomföra förordning (EU) 2017/2226 i sin nationella lagstiftning. Danmark är därför enligt internationell rätt skyldigt att genomföra detta beslut.

(7) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ([2]).

(8) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ([3]). Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

([1]) EUT L 327, 9.12.2017, s. 20.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

([3]) Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

(9) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([4]). Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(10) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([5]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG ([6]).

(11) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([7]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([8]).

(12) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([9]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([10]).

(13) När det gäller Cypern, Bulgarien, Rumänien och Kroatien kräver driften av in- och utresesystemet att passiv åtkomst till VIS har beviljats och att alla bestämmelser i Schengenregelverket som avser SIS har fått verkan i enlighet med relevanta rådsbeslut. Dessa villkor kan endast uppfyllas när verifieringen i enlighet med tillämpligt Schengenutvärderingsförfarande har slutförts framgångsrikt. Därför bör in- och utresesystemet endast drivas av de medlemsstater som uppfyller dessa villkor när systemet tas i drift. Medlemsstater som vid driftsstarten inte har tagit in- och utresesystemet i drift bör anslutas till in- och utresesystemet i enlighet med det förfarande som anges i förordning (EU) 2017/2226 så snart som alla dessa villkor är uppfyllda.

(14) Europeiska datatillsynsmannen avgav sitt yttrande den 20 juli 2018.

(15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för smarta gränser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtgärder som är nödvändiga för den tekniska implementeringen av in- och utresesystemet vad gäller förfarandena för loggföring och åtkomst till loggarna i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) 2017/2226 ska vara de som anges i bilagan till detta beslut.

([4]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

([5]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

([6]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

([7]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

([8]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

([9]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

([10]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 25 februari 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

1. LOGGAR ÖVER UPPGIFTSBEHANDLING

I denna bilaga görs ingen skillnad mellan loggar som lagras i in- och utresesystemets centrala system och loggar som lagras i de enhetliga nationella gränssnitten, eftersom alla loggar kommer att konsolideras på centralnivå i in- och utresesystemet.

All uppgiftsbehandling i in- och utresesystemet ska registreras som en loggpost. Loggposten ska innehålla ett särskilt fält som möjliggör identifiering av den uppgiftsbehandling som gjorts, inbegripet syftet med åtkomsten i enlighet med artikel 46.1 a i förordning (EU) 2017/2226. Alla uppgifter som överförs ska loggas; när det gäller VIS-sökningar ska även bestämmelserna i artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 ([1]) tillämpas.

Loggposten ska registreras med kvalificerad elektronisk tidsstämpling med tidpunkt och datum då uppgifterna mottogs. Denna tidsstämpling ska senare användas för att identifiera de loggposter som ska raderas utifrån lagringsperioden för varje typ av logg i enlighet med artikel 46.4 i förordning (EU) 2017/2226.

Vid all uppgiftsbehandling ska det unika id-numret för den myndighet som för in eller inhämtar uppgifter registreras i loggposten. Myndigheten och det centrala in- och utresesystemet ska anges i loggposten antingen som sändare eller mottagare.

De uppgifter som överförs eller används för sökning som avses i artikel 46.1 c och d i förordning (EU) 2017/2226 ska arkiveras i loggen. När det gäller konsultering av rapporten om personer som överskridit sin tillåtna vistelse ska de uppgifter som avses i artikel 46.1 a, b, d och e i förordning (EU) 2017/2226 loggas.

Loggar som avses i artikel 46 i förordning (EU) 2017/2226 ska registreras i in- och utresesystemets centrala system. In- och utresesystemets centrala system ska dagligen radera loggposter i enlighet med artikel 46.4 i förordning (EU) 2017/2226. Alla loggar som gäller samma tredjelandsmedborgare och som motsvarar behandlingen ”radera akter eller in- och utreseposter eller poster om nekad inresa” eller ”automatisk radering” ska raderas ett år efter denna radering, såvida de inte bedöms behövas för övervakning av dataskyddet, i enlighet med artikel 46.4 i förordning (EU) 2017/2226. Bestämmelser för att undvika att dessa loggar raderas ska inrättas på ett sådant sätt att varje enskild logg och alla tillhörande loggar flaggas.

Loggarna över uppgiftsbehandlingen kan ändras eller raderas tidigast ett år efter det att den lagringsperiod som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2017/2226 har löpt ut.

2. ÅTKOMST TILL LOGGARNA ÖVER UPPGIFTSBEHANDLING

Åtkomsten till de loggar som eu-LISA för i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) 2017/2226 ska begränsas till vederbörligen bemyndigade administratörer av in- och utresesystemet vid eu-LISA, Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna. Åtkomsten till dessa loggar ska också vara spårbar. Denna bestämmelse ska med nödvändiga ändringar tillämpas för loggar över åtkomsten till loggarna.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s.60).